

Cô Tuyết

Tác Giả: Tránh Hái

Thứ Ba, 13 Tháng 9 Năm 2011 13:20

Đi u & n táng nhát vá cô mà tôi ván còn nhá là đi đâu cô cũng mác áo dài.

Hình minh họa

Mái ngày cô đi làm, cô mác áo dài.

Cô vào trái cám thăm các em bé tán ná cô cũng mác áo dài.

Cô Tuyết

Tác Giả: Tránh Hái

Thứ Ba, 13 Tháng 9 Năm 2011 13:20

Thám chí đi háp hay tham dá nháng buái tiác quan tráng, linh đánh nhát á Háng Kông – mà cái này thì háu nhá lúc nào cô cũng phái đi – cô cũng mác áo dài. Tay mang bóp, đáu búi tóc cao, má i lán nhá mát, trái nóng cũng nhá trái lánh – chá có khác là khi trái lánh thì cô mác thêm mát cái áo ám bên ngoài.

Thá hái náu bán là tôi, á cái tuái 21 váa vá lòng đá xao xuyán áy, thì bán có bá chánh phác không?

Hái đã là trá lái bán há.

Khác vái bà luát sá Pam Baker, cô Tuyát Nguyát Markbreiter, không phái là ngá i sái nái. Khi đi trên đáng, chân cô không nhún nháy nhá Pam. Miáng cô không phái pháo đáu thuác hiáu Dunhill. Cô cũng không có nháng cái nháng máy đáu bá, tiáng cái sáng khoái, khán đác cá háu cáa Pam mà cho đán bây giá, gán 10 năm đã trôi qua ká tá ngày Pam mát nháng tôi ván không thá nào quên đác.

Cô và Pam chá giáng nhau á mát đám duy nhát - nháng nó cũng là đám lán nhát, theo tôi nghĩ - đó là lòng tháng yêu vô bá bán dành cho nháng ká khán cùng trong xã hái. Đác biát là nháng ngá i Viát Nam.

Tôi còn nhá lán đáu tiên Pam đát tôi lên văn phòng cáa cô á Tsim Sha Tsui bên khu Kowloon đá Pam bàn mát sá chuyán liên quan đán văn phòng cáa Pam váa đác thành láp đá giúp đá đáng bào tá nán Viát nam lúc áy đang á thái đám gay cán nhát. Có hán 100 ngàn ngá i tá nán bá nhát trong nháng nhà tù khác nghiát nhát á Háng Kông mà không có bát cá mát văn phòng luát sá nào cháu đáng ra giúp đá.

Sau này, lúc thành láp xong và mãi cho đán năm 2001 khi Pam phái trá vá Anh đá cháa bánh, văn phòng đành phái đáng cáa, Pam Baker and Company là công ty luát sá mián phí đáu tiên và duy nhát á Háng Kông chuyên giúp đá ngá i tá nán Viát Nam.

Sau năm 1997 khi Háng Kông đác trao lái cho Trung Quác, văn phòng Pam còn bát tay vào mát công viác khác đó là tranh đáu đá giúp đá cho nháng trá em á Đái Lác đác sang Háng Kông đoàn tá vái gia đánh (Vì thá chúng ta đáng bao giá nghĩ ráng ngá i Trung Quác há sá thám đá tâm đán nháng quyán lái chính đáng cáa chúng ta. Vì ngá i cáa há mà há còn quyát đá đoán, xá tá không thám đá má xáa gì đán luát pháp thì nhám nhá gì ba cái thá lá tá á bên xá Nam Viát!)

Nháng thôi. Đáy lái là mát chuyán khác.

Trá lái câu chuyán hôm nay cáa tôi vá cô Tuyát. Tôi cho các bán biát đáu này, náu cô biát đác, tôi nghĩ chác có lá là cô sá không vui. Vì cô cháa bao giá muán cho nhiáu ngá i biát vá nháng gì cô đã và đang làm.

Nháng nói phái có sách, mách phái có cháng. Náu tôi muán viát vá mát ngá i nào đó, vá mát ván đá nào đó, tá cũng nhá công, thiát táng đáu cán thiát nhát mà tôi phái làm là... viát thát, nói thát. Cám xúc cũng phái là cám xúc thát cáa mình. Chá không phái là cáa cáng đáng hay

Cô Tuy

Tác Giả: Tránh Hái

Thứ Ba, 13 Tháng 9 Năm 2011 13:20

cáa mát cá nhân nào đó.

Có thá sá có ngái không đáng ý. Cũng có thá có ngái cho ráng đáu đáu tiên và cán nhát là phái biát viát sao cho hay, chán chá cho đúng, chán đá cho háp.

Nháng tôi có phái là nhà văn Nguyán Ngác Ngán hay nhà thá Xuân Diáu đâu mà biát chán chá. Nhiáu khi ngái thá ngái mà cháng rán ra đác đán mát câu. Thôi thì xin quý vá há xá, chám chác cho.

! Tôi ái ác đá náa rái. Xin ái quý đác giá nha.

Các bán có biát không? Trong suát 5 năm ká tá ngày văn phòng Pam thành áp vào năm 1992 cho đán năm 1997 khi công viác tá nán đán áng đáng sau khi các trái tá nán bá đáng loát đáng cáa, cô Tuyát là ngái đã trá tián mán văn phòng cho Pam tháng này sang tháng khác, năm này sang năm khác. Cô cũng là ngái đã hát lòng áng há nháng công viác khác Pam làm, nháng chi phí khác mà Pam và nháng luát sá khác không cáng đáng nái trong công viác hàng ngày.

Và cho tôi xin nói thêm, sá tián này không phái là nhá. Vì á Háng Kông tián mán nhà, mán văn phòng rát đát - năm, báy ngàn đô mát tháng là chuyán bình tháng.

Dĩ nhiên cô làm đác đáu này vì cô là mát ngái rát thành công. Cô váa là chá bút váa là nhà xuát bán cho táp chí danh tiáng chuyán vá đác châu Á là Arts of Asia mà cô và cháng cô, ông Stephen Markbreiter, đáng sáng áp năm 1970.

Náu có đáp, nháng đác giá nào yêu mán bá môn nghá thuát này nên tìm đác ít nhát là mát phiên bán vì nó rát có giá trá, đác trình bày hoàn háo và nháng hình ánh cáa các báu vát trên kháp châu Á – các bán sá không thá không má đác.

Nháng sá háu các báu vát nhá thá ái là mát chuyán rát khó thác hián - ít nhát ra là cũng đái vái nháng anh thuác dòng dõi Tránh chám nhá tôi!

Đái vái tôi, tôi nghĩ giáa cô và tôi còn có mát tình cám sâu đám hán. Vì thá nhát, cô là ngái Nam. Cô nghĩ thá nào thì cô nói y nhá váy. Ngay cá đái vái nháng ván đá đác cho là nháy cám, không nên nói ra. Cô không thích ai, cháa káp hái, cô đã cho biát trác.

Thá hai, tuy cô thuác thá há còn... già hán cá ba má tôi nháng cô ái rát phóng khoáng, rát cái má, thân thián. Cô xem tôi nhá là mát trong nháng tháng con trai thích đi ta bà cáa cô, nháng lúc đi chung tay cô luôn vòng vào tay tôi đá cùng nhau ráo bác, váa đi váa mái mê bàn chuyán thiên há - đá cháng cô mà cô tháng âu yám gái là “Anh Stephen” lúc nào cũng phái đi sau mát vài bác làm tôi nhiáu khi tháy cũng hái ngái. Lán nào sang Háng Kông gáp cô, cô cũng báo là đá cô lo cho tôi nái ăn chá á mác dù cô biát lâu nay tôi đã quá quen vái viác ăn bái, á bá.

Đáu thá ba mà trong lòng tôi luôn có mát sá cám phác, tháng mán dành cho riêng cô là lòng

Cô Tuyết

Tên: Trần Thị Hương

Địa chỉ: Bà, 13 Tháng 9 Năm 2011 13:20

nhân hậu và nết na.

Thật ra cô không phải là người giàu có mà tôi biết. Nhưng cô là một trong những người hào phóng nhất mà tôi đã có dịp gặp gỡ suốt hai thập niên qua.

Tôi vẫn còn nhớ những năm tháng đầu tiên khi tôi sang Hồng Kông để làm việc với Pam, năm nào trước đó cô cũng đưa tiền cho tôi đi mua đồ chơi và quần áo cho các em bé ở trong trại. Cô bao quát mọi nhu cầu của họ, còn đối với các em thì hoàn toàn không. Vì vậy mình làm được cái gì cho các em cảm thấy vui sướng, hạnh phúc, dù chỉ là trong một khoảnh khắc thôi, thì mình cũng nên làm.

Tôi vẫn còn nhớ đôi mắt thoáng buồn nhưng rực sáng của một em bé gái trong trại giam Nei Kwu Chau khi em nhìn thấy con gấu trúc và bông hoa cô nhân dịp xuân về, cách đây gần 20 năm trước.

Và đây cũng là những gì tôi nhớ nhất, đôi mắt ấy, chiếc áo dài ấy, mọi khi tôi nghĩ về cô.